NN 101/2020 (11.9.2020.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-2706/19-9 od 23. lipnja 2020.

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

1914

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Maji Valušnig, uz sudjelovanje zapisničarke Anite Zlodi, u upravnom sporu tužiteljice A. B., iz Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe A. H. d.o.o. Z., radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon usmene i javne rasprave, 23. lipnja 2020.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-01/304, urbroj: 376-05-2-19-06 od 19. ožujka 2018.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-01/304, urbroj: 376-05-2-19-06 od 19. ožujka 2018. odbijen je zahtjev za rješavanje spora korisnika tužiteljice protiv zainteresirane osobe kao operatora javnih komunikacijskih usluga.

Tužiteljica pobija zakonitost osporavanog rješenja zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja navodeći da je bila dugogodišnji korisnik AMIS-ovih usluga, te je postala ne svojom voljom korisnik VIP-ovih usluga, da je ugovor s AMIS-om istekao, o čemu je zainteresirana osoba nije obavijestila niti kontaktirala u smislu produljenja ugovora, ali je nastavila slati uvećane račune. Ističe da se interesirala u poslovnicama i preko telefona za povoljnije tarife, da je na mail na svoje ime dobila ponudu »specijalno kao AMIS-ovog korisnika ponudu na besplatnih 6 mjeseci«, a za ostale mjesece su se nudile dvije tarife od kojih je putem ponuđene aplikacije odabrala onu veću od 226 kn. Tvrdi da ju je djelatnik zainteresirane osobe nazvao naknadno na telefon radi odobrenja navedene ponude tražeći OIB da bi potvrdili njen identitet, što je tužiteljica odbila te je predložila da potraže njen OIB na mjesečnom računu, te da će OIB poslati mailom, a što nisu prihvatili navodeći da e-mail adresa nije verificirana da bi prihvatili OIB, iako su na nju poslali ponudu i sva komunikacija se odvija putem nje.

Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja. Ističe da je predmetni zahtjev podnesen jer smatra da je zainteresirana osoba u postupku produljenja preplatničkog odnosa putem telefona neosnovano od nje tražila identifikaciju putem OIB-a, zbog čega nije sklopljen tarifni paket koji je izabrala, a koji joj je zainteresirana osoba ponudila putem elektroničke pošte. Navodi da bi se putem telefona inicirao postupak aktivacije ugovora, prethodno je potrebno nesporno identificirati osobu s kojom se vodi telefonski razgovor, a identifikacija putem OIB-a je jedan od takvih načina nespornog identificiranja osobe u komunikaciji putem telefona. Smatra da je pri tome potpuno nebitna činjenica da se radi o podatku kojim operater već raspolaže, budući da u ovom slučaju OIB služi samo kao identifikacija osobe s druge strane komunikacijskog kanala.

Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev u cijelosti te se poziva na razloge iz pobijanog rješenja.

Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev je neosnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu, u prisutnosti tužiteljice, opunomoćenice tuženika, u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17), o čemu su stranke bile upozorene u pozivu za raspravu.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljenog u odgovoru na tužbu.